

مدل یابی روابط ساختاری طرحواره، سبک‌های دلبستگی با آمادگی به اعتیاد با واسطه‌گری راهبردهای مقابله‌ای استرس، تنظیم شناختی هیجان و احساس تنهایی در معتادان در حال ترک اعتیاد به مواد مخدر

حسن شعبانی^۱، بهرام میرزایان^۲، علیرضا سنگانی^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۳/۲۲ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۶/۰۷/۱۹

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف مدل یابی روابط ساختاری طرحواره، سبک‌های دلبستگی با آمادگی به اعتیاد با واسطه‌گری راهبردهای مقابله‌ای استرس، تنظیم شناختی هیجان و احساس تنهایی در معتادان در حال ترک اعتیاد به مواد مخدر انجام شد. **روش:** روش تحقیق توصیفی-همبستگی از نوع معادلات ساختاری بود. جامعه‌ی تحقیق عبارت بودند از: معتادان در حال بهبودی استان گلستان در سال ۱۳۹۵. به روش نمونه‌گیری لوھلین (۲۰۰۴)، ۳۰۰ نفر از معتادان در حال بهبودی به عنوان نمونه انتخاب شدند. از پرسش‌نامه‌های، آمادگی لوھلین (۲۰۰۴)، کراچ و اسپینهاؤن، احساس تنهایی راسل، طرحواره یانگ فرم کوتاه استفاده شد. **یافته‌ها:** به طور کلی پنج متغیر توانستند ۷۴ درصد از متغیر آمادگی به اعتیاد را تبیین نمایند. **نتیجه‌گیری:** با توجه به قدرت پیش‌بینی کنندگی متغیرها می‌توان از نتایج در مداخلات و آموزش‌ها در کلینیک‌های ترک اعتیاد استفاده نمود.

کلیدواژه‌ها: طرحواره، سبک‌های دلبستگی، آمادگی به اعتیاد، راهبردهای مقابله‌ای استرس، تنظیم شناختی هیجان، احساس تنهایی

۱. کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ساری، ایران

۲. استاد یارگوه روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساری، ساری، ایران

۳. دانشجوی دکتری روان‌شناسی و آموزش کودکان استثنایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز، اهواز، ایران

مقدمه

اعتیاد یک مسئله بزرگ بهداشتی و بیماری اجتماعی و دارای جنبه‌های متعدد اقتصادی، سیاسی، فرهنگی، روانی، اخلاقی و حقوقی است، که از مصرف غیرطبیعی و غیرمجاز برخی مواد مانند الکل، تریاک، حشیش و... ناشی می‌شود و باعث وابستگی روانی یا فیزیولوژیک فرد مبتلا (معتاد) به این مواد می‌شود و در عملکرد جسمی، روانی و اجتماعی تأثیرات نامطلوب بر جای می‌گذارد (آجليس، ۲۰۱۵). منظور از واژه اعتیاد که معادل واژه علمی وابستگی است، حالتی از مصرف عنوان شده که فرد علاوه بر مشکلات یاد شده، به مرحله‌ای رسیده باشد که قطع مصرف به لحاظ روانی یا جسمی بسیار مشکل شده باشد (ناستی‌زایی، هزاره مقدم و ملازمی، ۱۳۸۹). همچنین آمادگی به اعتیاد به این معنا است که این امر آمادگی آسیب‌پذیری در مقابل سوء‌صرف مواد را ارزیابی می‌کند، اعم از اینکه در حال حاضر سوء‌صرف مواد داشته یا نداشته باشد (قدیمی، کرمی و یزدان‌بخش، ۱۳۹۳). با همه‌ی تلاش‌هایی که در زمینه‌ی ترک اعتیاد انجام می‌شود، آمارهای بازگشت به اعتیاد یا عود در معتادان ترک کرده بسیار نگران کننده است (ساویج، ۲۰۱۶). احتمال بازگشت به مواد مخدر را در خوشبینانه ترین شکل تا ۵۰ درصد پیش‌بینی کرده‌اند. به نظر مارلات و گوردون (۱۹۸۵) این احتمال تا ۹۰ درصد نیز معتبر است (به نقل از اسنو و اندرسون، ۲۰۰۰). بیشتر سوء‌صرف کنندگان مواد پس از سهم‌زدایی و ورود به درمان‌های توانبخشی، طی ۹۰ روز پس از شروع به درمان، مجدداً به مصرف مواد می‌پردازن (مک‌کی، فرنکلین، پاتاپیس و لینچ، ۲۰۰۶). به طور کلی عوامل عود اعتیاد را می‌توان در قالب عوامل فردی، خانوادگی، اجتماعی و جغرافیایی و اقتصادی طبقه‌بندی کرد (ژیا، ۲۰۱۵). یکی از عواملی که ارتباط نزدیکی با سوء‌صرف مواد دارد، راهبردهای مقابله با استرس می‌باشد. مقابله یا کنار آمدن به روش‌ها و اقدامات شناختی و رفتاری اطلاق می‌شود که فرد برای تسلط یافتن، کاستن یا تحمل کردن خواسته‌های

۱۷۸
178

سال یازدهم، شماره ۳۲، پاییز ۱۳۹۶
Vol. 11, No. 43, Autumn 2017

1. Angelis
2. Savage
3. Marlatt, & Gordon
4. Snow, & Anderson

5. McKay, Franklin, Patapis, & Lynch
6. Xia

دروندی یا بیرونی ناشی از تعاملات پر استرس پیش می‌گیرد (حبیبی و عاشوری، ۱۳۹۳). براساس این تعریف، مقابله فرایندی است که دائمًا در حال تغییر است؛ مقابله به طور خودکار انجام نمی‌شود، بلکه الگوی آموخته شده‌ای است برای پاسخ‌گویی به موقعیت‌های تنش‌زا؛ و این که مقابله نیازمند تلاش فرد برای مواجهه با استرس است (والتنینو^۱، ۲۰۱۰). به نظر ایندلر و پارکر^۲ (۱۹۹۰) نیز راهبردهای مقابله‌ای را می‌توان به سه دسته تقسیم کرد: راهبرد تکلیف‌مدار: این راهبرد مستلزم حصول اطلاعات درباره موقعیت تنش‌زا و پیامدهای احتمالی آن است (هلیم و صبری^۳، ۲۰۱۳). راهبرد هیجان‌مدار: این راهبرد مستلزم یافتن روش‌هایی برای کنترل هیجان‌ها و تلاش برای امیدوار بودن به هنگام مواجهه با موقعیت‌های تنش‌زا است (زارعی و اسدی، ۱۳۹۰). راهبرد اجتناب‌مدار: این راهبرد مستلزم انکار یا کوچک شمردن موقعیت‌های تنش‌زاست (جینگ، فنگان و فنگ^۴، ۲۰۱۴).

از دیگر عوامل اساسی در برخورد هوشمندانه با عوامل استرس‌زا که به طور فعالانه با راهبردهای مقابله هم آمیزی دارد، تنظیم شناختی هیجانی می‌باشد (استینر و فنویس^۵، ۲۰۱۳). تنظیم شناختی هیجانی بر به کار گماشتن افکار و رفتارهایی که در هیجان‌های آدمی تأثیرگذارند، دلالت دارد و منظور از تنظیم شناختی هیجان نحوه‌ی پردازش شناختی فرد در هنگام مواجهه با وقایع ناگوار و استرس‌زا می‌باشد (تانگ^۶، ۲۰۱۶). به عقیده‌ی محققان افراد در مواجهه با شرایط استرس‌زا از استراتژی‌های متنوعی استفاده می‌کنند (طیب‌نیا و همکاران، ۲۰۱۴). از جمله‌ی این استراتژی‌ها، نشخوار فکری، سرزنش خود، سرزنش دیگران، تلقی فاجعه‌آمیز و تمرکز مجدد مثبت، توسعه‌ی چشم‌انداز، ارزیابی مثبت، پذیرش و برنامه‌ریزی کردن است (شیفمن، دانبر، اسکول و تیندل^۷، ۲۰۱۲). نتایج پژوهش وو^۸ (۲۰۱۵)؛ ناکاجیما و العبسی^۹ (۲۰۱۲)؛ بشارت، نوربخش، رستمی و فراهانی، کیانی، قاسمی و پورعباس، (۱۳۹۰)؛ رنجبر توتوئی، خانجانی و میرزابیگی، (۱۳۹۱)

1. Valentino
2. Indler, & Parker
3. Halim, & Sabri
4. Jing, Fenglan, & Feng
5. Steiner, & Van Waes

6. Tang
7. Shiffman, Dunbar, Scholl, & Tindle
8. Wu
9. Nakajima, & Al'absi

(۱۳۹۴)؛ نشان می‌دهند که ظرفیت افراد در تنظیم مؤثر هیجان‌ها بر شادمانی روان‌شناختی، جسمانی و بین فردی تأثیر می‌گذارد و دلالت بر شیوه دستکاری شناختی اطلاعات ورودی فراخوانده شده دارد. همچنین نتایج پژوهش‌های بسیاری همچون بشریور (۱۳۹۲)، بشارت و همکاران (۱۳۹۱)، وو (۲۰۱۵)، استاینر و فن ویس^۱ (۲۰۱۳) نشان می‌دهد که تنظیم شناختی هیجان با آمادگی و استعداد به اعتیاد رابطه دارد. از طرف دیگر روان‌بنه‌های اور گائیزم‌ها به مثابه‌ی نسخه‌های نرم افزاری از رفتارها می‌باشند که به مدد کسب تجربه و یا بینش تغییر می‌نمایند (پرزداندیو، ۲۰۱۵)، طرحواره‌های ناسازگار، الگوهای هیجانی و شناختی خود آسیب‌رسانی هستند که در ابتدای رشد و تحول در ذهن شکل گرفته‌اند و در مسیر زندگی تکرار می‌شوند و رفتارهای ناسازگار در پاسخ به این طرحواره‌ها به وجود می‌آیند (کار، هاید، نیومن، ویدینگ، هریری، ۲۰۱۳). طرحواره‌های ناسازگار به علت ارضا نشدن نیازهای بنیادینی، همچون دلبرستگی ایمن به دیگران، خودگردانی، آزادی در بیان نیازها و هیجان‌های سالم، خودانگیختگی و محدودیت‌های واقع‌بینانه است. طبق دیدگاه یانگ طرحواره‌های ناسازگار اولیه ممکن است، هسته‌ی اصلی اختلال شخصیت، مشکلات شناختی خفیف‌تر و بسیاری از اختلالات مزمن مانند سوء‌صرف مواد باشد. به طور کلی طرحواره‌های ناسازگار اولیه تحت عنوان ساختارهای پردازش اطلاعات، مفهوم سازی شده‌اند که در اویل زندگی شکل گرفته و محصول خلق و خو و محیط فرد هستند (گارلندر، ۲۰۱۶). از سوی دیگر پژوهش‌ها نشان از رابطه شبکهای دلبرستگی با سوء‌صرف مواد دارند (امیر و آشنا، ۱۳۹۴؛ بشارت و همکاران، ۱۳۹۱). از نقطه نظر دلبرستگی سوء‌صرف مواد را می‌توان به عنوان یک راهبرد غیرفعال مصنوعی و به عنوان تلاشی برای مقابله با دلبرستگی نایمن، کاهش آشفتگی هیجانی و تعدیل روابط بین فردی ادراک کرد (شیندلر، توماسیوس، ساک، جمین‌هارت، و کاستنر، ۲۰۰۷). دلبرستگی عبارت است از برقراری پیوند عاطفی عمیق با افرادی خاص در زندگی به نحوی که تعامل

۱۸۰
۱۸۰

سال پاییز ۱۳۹۶ شماره ۱۱، پاییز Vol. 11, No. 43, Autumn 2017

1. Steiner, & Van Waes
2. Perez-Dandieu
3. Carre, Hyde, Neumann, Viding, & Hariri

- 4.Garland
5. Schindler, Thomasius, Sack, Gemeinhardt, & Kustner

با آن‌ها باعث احساس شعف و نشاط شود و وجود آن‌ها به هنگام تنش مایه آرامش باشد. شکل‌گیری دلبستگی تدریجی است. در همین راستا اینزورث اثبات کرد دلبستگی به کاهش اضطراب کمک می‌کند (گرینفیلد، بلواستار، هانسن و کارپنتر^۱، ۲۰۱۵). آنچه اینزورث تأثیر پایه‌ای ایمنی می‌نامد، فرد را قادر می‌سازد تا شخص مورد دلبستگی را ترک کند و در محیط پیرامون خود به جستجو بپردازد (وید کایнд^۲، ۲۰۱۳). سه معیار اصلی تعریف کننده یک رابطه‌ی دلبستگی را در دوره طفویلت "جستجوی همچواری"، "تأثیر پایگاه ایمنی بخش"، و "اعتراض جدایی" دانسته‌اند (لبری و سسومز^۳، ۲۰۱۲). به طور کلی دلبستگی را می‌توان جو هیجانی حاکم بر روابط افراد تعریف کرد (وید کایند، و همکاران، ۲۰۱۳). همچنین یکی از مسائل مطرح شده در حوزه‌ی اعتیاد، احساس تنها‌بی ناشی از طردهای اجتماعی و حذف محیط حامی به سبب انتخاب و ادامه این رفتارهای مخاطره‌آمیز می‌باشد (ویکتور، بورهالت و مارتین^۴، ۲۰۱۲). احساس تنها‌بی برداشت ذهنی فرد از کمبود یا فقدان روابط رضایت‌بخش اجتماعی است و حاصل محروم ماندن از نیاز اساسی بشر به صمیمیت است (دوریان، الیزابت و امی^۵، ۲۰۱۴). احساس تنها‌بی، پاسخی به فقدان یک رابطه‌ی مثبت رضایت‌بخش با سایرین است، و سالیوان، این حالت را حاصل محروم بودن از نیاز اساسی بشر به صمیمیت می‌داند این حالت احساس محرومیت از روابط اجتماعی است (جیونگ^۶، ۲۰۱۶). همان‌طور که اشاره شد پژوهش‌های مختلفی به طور جداگانه به نقش متغیرهای پژوهش در آمادگی به اعتیاد اشاره دارند، با این حال رابطه‌ی مستقیم و غیر مستقیم این عوامل با آمادگی به اعتیاد کمتر مورد مطالعه قرار گرفته است. اما با مطالعه این پژوهش‌ها، می‌توان برنامه‌های مداخلاتی و درمانی مناسب تر ایجاد نمود. در نهایت سوال اصلی پژوهش حاضر این بود که آیا متغیرهای پژوهش در مدل توان پیش‌بین آمادگی به اعتیاد در افراد معتاد در حال ترک دارا می‌باشد؟

1. Gilliland, Blue Star, Hansen, & Carpenter
2. Wedekind
3. Labrie, & Sessoms

4. Victor, Burholt, & Martin
5. Dorian, Elizabeth, Amee
6. Jeong

روش

جامعه، نمونه، و روش نمونه‌گیری

پژوهش حاضر با توجه به هدف از نوع تحقیقات بنیادی و از لحاظ شیوه گردآوری داده‌ها به صورت مقطعی و تحلیل آن‌ها به روش توصیفی و از نوع طرح‌های همبستگی و روش مدل‌یابی معادلات ساختاری، به طور خاص معادلات رگرسیون ساختاری (آمیخته‌ای از تحلیل مسیر و تحلیل عاملی) می‌باشد. که رویکرد مبتنی بر کواریانس براساس نرم‌افزار Amos می‌باشد. این رویکرد به تخمین ضرایب مسیرها، بارهای عاملی با استفاده از به حداقل رساندن تفاوت بین ماتریس کواریانس مبتنی بر نمونه و ماتریس کواریانس مبتنی بر مدل پرداخته است. در این مطالعه جامعه‌ای از تمامی معتادان در حال بهبودی ۱۲ تا ۱۸ ماه، در بازه سنی ۱۸ تا ۵۵ سال، مددجو در ۲۸ مرکز اقامتی میان مدت در استان گلستان تحت مطالعه قرار گرفتند. این تعداد انتخاب نمونه به روش نمونه‌گیری لوهلین^۱ (۲۰۰۴)، به ازای هر متغیر مکنون بین ۳۰ تا ۵۰ نمونه اتخاذ گردید، که در مجموع با توجه به تعداد متغیرهای مکنون ۳۰۰ نفر از معتادان در حال بهبودی به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابتدا از بین ۲۸ مرکز سطح استان به صورت تصادفی ساده ۱۰ مرکز انتخاب و سپس به صورت طبقه‌ای نسبی (با توجه به تعداد افراد در مراکز شهرهای استان)، نمونه در نهایت به طور تصادفی انتخاب شد.

۱۸۲

۱۸۲

سال پاییز ۱۳۹۶ شماره ۱۱، پاییز Vol. 11, No. 43, Autumn 2017

ابزار

۱- مقیاس آمادگی به اعتیاد: توسط وید و بوچر، مک‌کنا، بن پوراس^۲ (۱۹۹۲) ساخته شد. نسخه‌ی مورد استفاده مقیاس ایرانی آمادگی به اعتیاد است که توسط زرگر و همکاران (۱۳۸۵)، ساخته شد (زرگر، نجاریان و نعامی، ۱۳۸۷). دارای ۳۶ گویه و ۵ گویه دروغ سنج می‌باشد. نمره گذاری هر سوال بر روی یک پیوستار از صفر (کاملاً مخالفم) تا ۳ (کاملاً موافقم) می‌باشد. سوالات ۶، ۱۲، ۱۵، ۲۱، ۲۲ معکوس نمره گذاری می‌شوند. سوالات ۱۲، ۱۳، ۱۵، ۲۱ و ۳۳ دروغ سنج می‌باشند. امتیاز کلی مجموع امتیازات تک تک سوالات

1. Loehlin

2. Weed, Butcher, Mckenna, & Ben-Porath

(به غیر از سوالات دروغ سنج) می‌باشد. دامنه‌ی نمره از ۰ تا ۱۰۸ بوده و نمرات بالاتر به منزله آمادگی بیشتر فرد پاسخ‌دهنده برای اعتیاد می‌باشند. در پژوهش زرگر و همکاران (۱۳۸۷) روایی ملاکی، با تفکیک دو گروه معتاد و غیرمعتاد مناسب گزارش شد. روایی سازه مقیاس از طریق همبسته کردن آن با مقیاس ۲۵ گویه‌ای فهرست علائم بالینی ۰/۴۵ معنادار به دست آمد. اعتبار مقیاس با روش آلفای کرونباخ ۰/۹۰ گزارش شده است. در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ ۰/۸۳ به دست آمد.

۲- مقیاس سبک‌های دلبستگی بزرگسالان: با استفاده از مواد آزمون دلبستگی هازن و شیور^۱ (۱۹۸۷) ساخته شده و در مورد دانشجویان دانشگاه تهران هنجریابی شده است. دارای ۱۵ سوال و سه سبک دلبستگی ایمن، اجتنابی و دو سوگرا می‌باشد. پاسخ‌دهی در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت (کاملاً مخالفم ۱ تا کاملاً موافقم ۵) انجام می‌شود. سوالات مربوط به سبک اجتنابی ۱ تا ۵، سبک ایمن ۶ تا ۱۰، و سبک دو سوگرا ۱۱ تا ۱۵ می‌باشد. حداقل و حداً کثر نمره در خرده‌مقیاس‌ها ۵ و ۲۵ می‌باشد. در پژوهش بشارت (۱۳۷۹) ضرایب آلفای کرونباخ خردۀ مقیاس‌های ایمن، اجتنابی و دو سوگرا در مورد یک نمونه دانشجویی (۱۴۸۰) ۱۴۸۰ نفر شامل ۸۶۰ دختر و ۶۲۰ پسر) به ترتیب ۰/۸۶، ۰/۸۴، و ۰/۸۵ (برای دانشجویان دختر ۰/۸۳، ۰/۸۴، و برای دانشجویان پسر ۰/۸۴، ۰/۸۵، و ۰/۸۶) گزارش شد. ضرایب توافق کنдал (روایی) برای سبک‌های دلبستگی ایمن، اجتنابی و دو سوگرا به ترتیب ۰/۸۰، ۰/۸۱، و ۰/۷۵ گزارش شد. در پژوهش حاضر نیز آلفای کرونباخ در خردۀ مقیاس‌های ایمن، اجتنابی و دو سوگرا به ترتیب ۰/۷۳، ۰/۷۱، و ۰/۷۸ به دست آمد.

۳- مقیاس احساس تنها‌یی: توسط راسل و پیلووا و کورتونا^۲ در سال ۱۹۸۰ ساخته شد که شامل ۲۰ گویه (۱۰ منفی و ۱۰ مثبت) می‌باشد. نمره‌دهی به این صورت است که هر گز امتیاز (۱)، به ندرت امتیاز (۲)، گاهی امتیاز (۳) و همیشه امتیاز (۴) می‌گیرد. امتیاز سوالات ۱، ۵، ۶، ۹، ۱۰، ۱۵، ۱۶، ۱۹، و ۲۰ بر عکس است. نمره بالاتر بیانگر شدت بیشتر تنها‌یی است. اعتبار آن ۰/۷۸ گزارش شد. اعتبار بازآزمایی توسط راسل، پیلووا و فرگوسن

۵- پرسش نامه تنظیم شناختی هیجان: توسط گرانفسکی، کرایج و اسپینهاون^۲ (۲۰۰۱) تدوین شده و دارای ۳۶ گویه است. نمره‌دهی بر اساس طیف پنج تایی هر گز تا همیشه است. دارای هفت خرده مقیاس سرزنش خود، سرزنش دیگران، فاجعه‌آمیز کردن، نشخوار فکری، تمرکز مجدد بر برنامه‌ریزی، پذیرش، تمرکز مثبت و ارزیابی مثبت می‌باشد. سوالات ۱، ۲، ۴، سرزنش خود؛ ۵، ۶، ۷، ۸، پذیرش؛ ۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲، نشخوار گری؛ ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، تمرکز مثبت و ارزیابی مثبت؛ ۷، ۱۵، ۲۴، ۲۳، ۲۵، ۲۶، تمرکز مجدد بر برنامه‌ریزی؛ ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، فاجعه‌آمیز کردن؛ و ۳۵ سرزنش دیگران را مورد سنجش قرار می‌دهند. فرم فارسی آن توسط سامانی و صادقی (۱۳۸۹) مورد اعتبار بایه، قرار گرفت. ضرب ب آلفا برای خرده‌مقیاس‌های به وسیله گرانفسکی،

و همکاران (۲۰۰۲) در دامنه ۰/۸۱ تا ۰/۷۱ گزارش شده است. در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۷۶ و برای خرده مقیاس‌ها بین ۰/۶۷ تا ۰/۸۵ به دست آمد.

۶- پرسشنامه طرحواره‌های ناسازگار اولیه (فرم کوتاه): توسط یانگ و براون^۱ (۱۹۹۴) برای ارزیابی ۱۵ طرحواره ناسازگار اولیه با ۷۵ سوال ساخته شد. طرحواره‌ها عبارتند از: رهاسدگی/بی ثباتی، ۶ تا ۱۱؛ بی اعتمادی/بدرفتاری، ۱۱ تا ۱۵؛ انزوای اجتماعی/بیگانگی، ۱۶ تا ۲۰؛ نقص/شرم، ۲۱ تا ۲۵؛ محرومیت هیجانی، ۱ تا ۵؛ وابستگی/بی کفایتی، ۳۱ تا ۳۵؛ آسیب‌پذیری نسبت به بیماری، ۳۶ تا ۴۰؛ خودتحول نایافته/گرفتار، ۴۱ تا ۴۵؛ شکست، ۲۶ تا ۴۰؛ استحقاق/بزرگمنشی، ۶۶ تا ۷۰؛ خودکنترلی ناکافی، ۷۱ تا ۷۵؛ اطاعت، ۴۶ تا ۵۰؛ فداکاری، ۵۱ تا ۵۵؛ بازداری هیجانی، ۵۶ تا ۶۰؛ معیارهای سرسختانه/بیش انتقادی، ۶۱ تا ۶۵. پژوهش یانگ و لانگ (۱۹۹۸) ساختار عاملی و روایی سازه این مقیاس را تایید کرد (نقل از شهامت، ثابتی و رضوانی، ۱۳۸۹). اعتبار این پرسشنامه براساس آلفای کرونباخ در مورد ۱۵ خرده مقیاس بین ۰/۷۹ تا ۰/۹۳ گزارش شده است و نتایج بازآزمایی با ۱۵ روز فاصله بین ۰/۶۷ تا ۰/۸۶ گزارش شده است. دارای اعتبار صوری و محتوایی مطلوبی است. در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ برای خرده مقیاس‌ها بین ۰/۷۰ تا ۰/۸۲ به دست آمد.

یافته‌ها

نتایج همبستگی معناداری بین خرده مقیاس‌های متغیرهای طرحواره‌های ناسازگار، و سبک‌های دلبستگی با آمادگی به اعتیاد با واسطه گری راهبردهای مقابله‌ای استرس، تنظیم شناختی هیجان و احساس تنهایی را نشان داد. بین آمادگی به اعتیاد با خرده مقیاس‌های طرحواره‌های ناسازگار، خرده مقیاس‌های تنظیم شناختی هیجان و تنهایی همبستگی مستقیم در سطح ۰/۰۱ و ۰/۰۵ وجود داشت. صرفاً در خرده مقیاس فداکاری در متغیر طرحواره رابطه منفی با آمادگی به اعتیاد مشاهده شد. راهبرد مقابله‌ای هیجان‌مدار، رابطه مثبت با آمادگی به اعتیاد داشت و راهبرد مقابله‌ای اجتنابی رابطه‌ی منفی با آمادگی به اعتیاد داشت. سبک دلبستگی این‌مان رابطه منفی با آمادگی به اعتیاد داشت؛ سبک‌های دلبستگی

1. Young, & Brown

دو سوگرا و اجتنابی رابطه با آمادگی به اعتیاد نداشت. پس از بررسی روابط به دست آمده، پیش فرض‌های آماری پژوهش از جمله، کشیدگی و چولگی و نرمال بودن داده‌ها با بررسی آزمون جعبه‌ای، سپس با آزمون فاصله ماهالونویس داده‌های پرت اصلاح و در نهایت آزمون کلموگروف اس米尔ونف مورد تایید واقع گردید. سپس طراحی مدل اولیه و مدل اندازه‌گیری بررسی شد و سپس در مدل ساختاری برازش‌ها پس از سه گام اصلاح مطلوب گردید.

جدول ۱: شاخص‌های برازش حاصل از تجزیه و تحلیل داده‌ها و متغیرها پس از سه مرحله تصحیح

نام آزمون	متغیرها	مقادیر قابل قبول	مقادار به دست آمده
χ^2/df	کای اسکوئرنسبی	<۳	۲/۰۱۱
RMSEA	ریشه میانگین توان دوم خطای تقریب	<۰/۱	۰/۰۳۲
GFI	شاخص برازنده‌گی تعدیل یافته	>۰/۹	۰/۹۳۴
NFI	شاخص برازش نرم	>۰/۹	۰/۹۴۲
CFI	شاخص برازش مقایسه‌ای	>۰/۹	۰/۹۶۱
DF		۳۹۴	

مقدار RMSEA برابر با ۰/۰۳۲ و کمتر از ۰/۱ است که نشان‌دهنده مناسب بودن میانگین مجدد خطاها مدل است. مقدار مجدد رخی به درجه آزادی بین ۱ تا ۳ می‌باشد. میزان شاخص‌های CFI، GFI و NFI نیز بیشتر از ۰/۹ می‌باشد که نشان‌دهنده مناسب بودن مدل است.

۱۸۶

186

سال یازدهم، شماره ۳۲، پاییز ۱۳۹۶
Vol. 11, No. 43, Autumn 2017

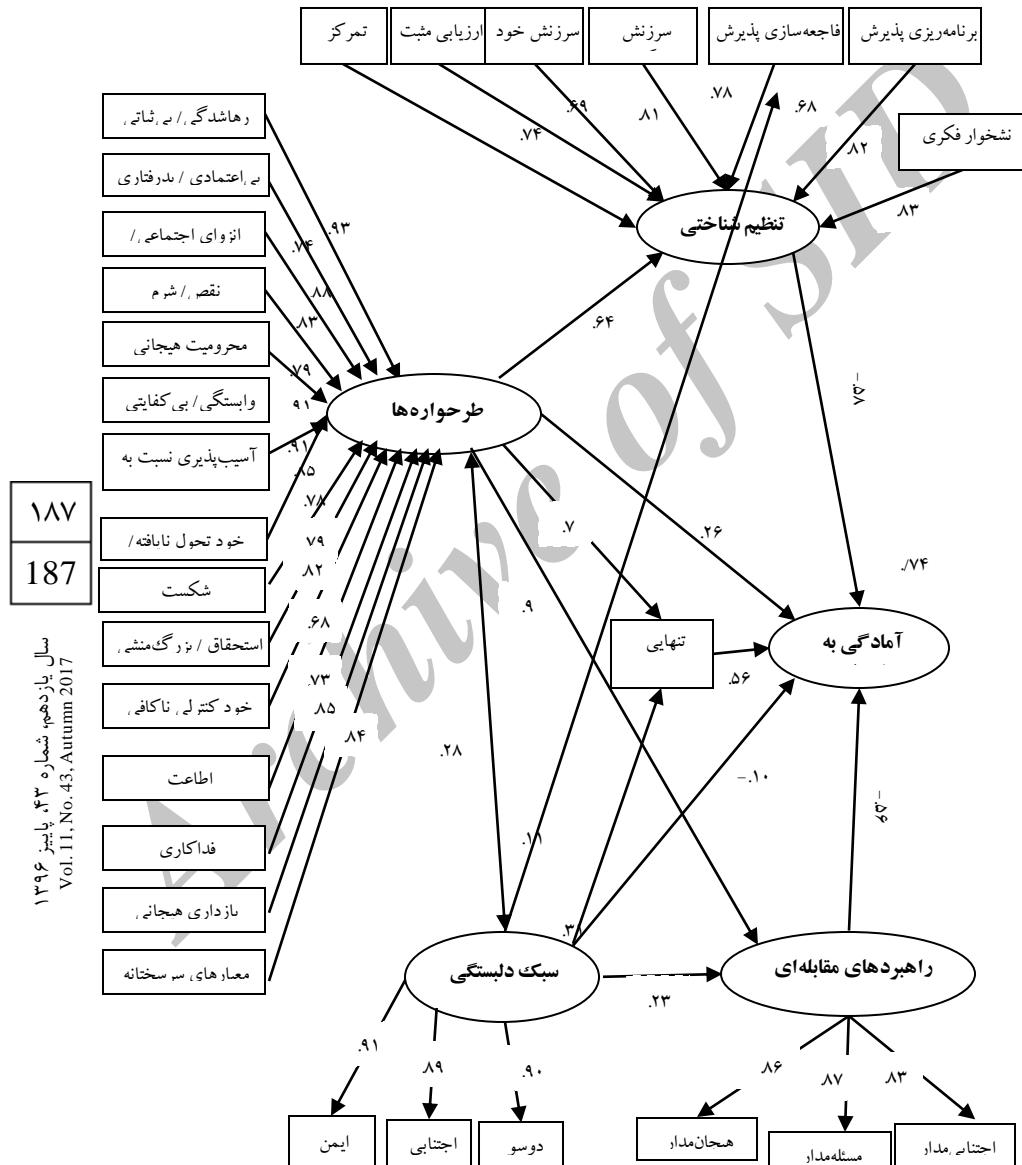
جدول ۲: اطلاعات مربوط به برآورده مستقیم مدل

متغیرها	مقدار	حد پایین	حد بالا	معناداری
طرحواره بر آمادگی به اعتیاد	۰/۲۶	-۰/۴۵۷	۰/۵۵۶	۰/۰۰۰۵
دلیستگی بر آمادگی به اعتیاد	-۰/۱۰	-۰/۲۰	۰/۲۵۷	۰/۰۰۰۵
تنهایی بر آمادگی به اعتیاد	۰/۵۲	۰/۲۰	۰/۶۰	۰/۰۰۰۵
راهبرد بر آمادگی به اعتیاد	۰/۴۲	۰/۱۰	۰/۳۱	۰/۰۰۰۵
تنظیم بر آمادگی به اعتیاد	۰/۳۱	۰/۱۱	۰/۳۸	۰/۰۰۰۵

با توجه به جدول فوق تمامی متغیرها اثر مستقیم معناداری را بر روی آمادگی بر اعتیاد دارا می‌باشند.

جدول ۳: برآورد غیرمستقیم مدل با استفاده از روش تخمینی بوت استرال

متغیرها	مداداری معناداری	حد پایین حد بالا	مقدار
طرحواره برآمدگی به اعتیاد با واسطه گری تنهایی، راهبرد و تنظیم شناختی هیجان	-۰/۵۸	-۰/۶۸	۰/۲۱
دلبستگی برآمدگی به اعتیاد با واسطه گری تنهایی، راهبرد و تنظیم شناختی هیجان	-۰/۵۶	-۰/۶۲	۰/۱۰

شکل ۱: مدل ساختاری آزمون شده به همراه آماره‌های پیش‌بینی استاندارد شده

متغیرهای طرحواره، سبک‌های دلبستگی، تنهایی، راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی هیجان بر آمادگی به اعتیاد اثر مستقیم دارند و مسیر غیرمستقیم طرحواره بر آمادگی به اعتیاد با واسطه‌گری تنهایی، راهبرد و تنظیم شناختی هیجان، همچنین مسیر دلبستگی بر آمادگی به اعتیاد با واسطه‌گری تنهایی، راهبرد و تنظیم شناختی هیجان معنادار می‌باشد.

بحث و نتیجه‌گیری

این پژوهش گویای آن است که متغیرهای طرحواره، سبک‌های دلبستگی، تنهایی، راهبردهای مقابله‌ای و تنظیم شناختی هیجان بر آمادگی به اعتیاد اثر مستقیم معنادار دارند و به طور کلی پنج متغیر توان پیش‌بینی ۷۴ درصد از متغیر آمادگی به اعتیاد را دارا می‌باشند. به طور کلی نتایج مدل روابط ساختاری نشان داد که مدل آمادگی به اعتیاد از برآش مناسبی بر خوردار است. در تبیین نتایج این قسمت از پژوهش می‌توان گفت عنوان آمادگی به اعتیاد به این معنا است که این امر آمادگی یا آسیب‌پذیری در مقابل سوء‌صرف مواد را ارزیابی می‌کند، اعم از این که فرد در حال حاضر سوء‌صرف داشته یا نداشته باشد. یافته‌های جدید بالینی نشان می‌دهد که در شکل‌گیری اعتیاد، زمینه‌های رشدی ناسالم و آمادگی به اعتیاد، نقش اساسی ایفا می‌کند. نظریه استعداد اعتیاد بیان می‌کند برخی از افراد مستعد اعتیاد هستند و اگر در معرض آن قرار بگیرند مبتلا می‌شوند؛ در حالی که اگر کسی استعداد نداشته باشد معتقد نمی‌شود (قدیمی، کرمی و یزدان بخش، ۱۳۹۳). یافته‌های این پژوهش تائیدی بر نظریه طرحواره‌های ناسازگار اولیه یانگ و مدل درمان شناختی رفتاری طرحواره محور هستند. در این نظریه فرض بر این است که رفتارهایی مانند اعتیاد به منظور کاهش هیجان‌های منفی ناشی از فعالیت طرحواره‌های ناسازگار به وجود می‌آیند. مارات و جورج^۱ (۱۹۸۴) نیز در یک بررسی روی ۳۱۱ بیمار معتقد به این نتیجه رسیدند که ۳۲ درصد بازگشت‌ها مربوط به حالت‌های هیجانی منفی می‌باشد. در واقع اکثر پژوهش‌ها از این نظر حمایت کرده‌اند که در افراد در دوره پرهیز هیجان منفی محرک قوی برای فعال‌سازی آمادگی به اعتیاد می‌باشد (محمدخانی، صادقی و فرزاد، ۱۳۹۰). شماری از

پژوهش‌ها مانند یارمحمدی واصل، علیپور، بسطامی، ذوق‌قاری‌نیا، و بزاززاده، (۱۳۹۴)، گراتز و رومر^۱، (۲۰۰۴)؛ بشرپور، (۱۳۹۲)، نشان داده‌اند که دشواری در تنظیم هیجان با طیف وسیعی از اختلالات از جمله سوء‌صرف مواد در ارتباط است. طبق نظر اوریک (۲۰۰۷) افرادی که راهبردهای تنظیم هیجان ضعیف را فراگرفته‌اند ممکن است بیش از دیگران مستعد استفاده از رفتارهای پر خطر به عنوان ابزاری برای تسکین هیجان منفی باشند (نقل از اسماعیلی‌نسب، اندامی خشک، آزمی، و ثمرخی، ۱۳۹۳). حتی بر اساس نظریه خود درمانی خانتزیان نیز می‌توان به این مهم توجه نمود. این نظریه بر این فرض استوار است که افراد بسیاری به خاطر تحمل پریشانی پایین و اختلال در تنظیم هیجان به اعتیاد روی می‌آورند و در واقع اعتیاد به مواد مخدر در حکم ابزاری برای تعدیل عواطف استرس‌زا می‌باشد (خانتزیان، ۱۹۹۷، و ۱۹۹۳؛ سوه، رووفیتر و رابینز، ۲۰۰۸؛ نقل از عزیزی، میرزابی و شمس، ۱۳۸۹). طبق نظریه پدیدارشناسی شناختی، ناراحتی‌های روان‌شناختی لازاروس و فولکمن (۱۹۸۴)، مقابله تلاشی رفتاری و شناختی است و بر اساس این نظریه مقابله شامل دو فرایند است. ارزیابی موقعیت و به کارگیری راهبرد مقابله‌ای مناسب. نکته مهم این است که شخصیت ما بر ارزیابی موقعیت و در نتیجه انتخاب راهبرد مقابله‌ای تاثیر می‌گذارد. طرحواره‌های ناسازگار نیز که زیربنای مشکلات و اختلالات شخصیت هستند تحت موقعیت‌های استرس‌زا و شرایط خاص فعل می‌شوند (بهادری خسروشاهی و خانجانی، ۱۳۹۲)، و به عنوان الگویی برای پردازش تجارت و رویدادها عمل می‌کنند و فرد تجربیات خود را بر اساس آن‌ها تفسیر می‌کند (زارعی و اسدی، ۱۳۹۰). همینطور از نقطه نظر دلستگی سوء‌صرف مواد را می‌توان به عنوان یک راهبرد غیر فعل مصنوعی و به عنوان تلاش برای مقابله با دلستگی نایمن، کاهش آشفتگی هیجانی و تعدیل روابط بین فردی ادراک کرد (شیندلر و همکاران، ۲۰۰۷). در نهایت یکی از مسائل مطرح شده در حوزه‌ی اعتیاد، احساس تنهایی ناشی از طردهای اجتماعی و حذف محیط حامی به سبب انتخاب و ادامه این رفتارهای مخاطره‌آمیز می‌باشد. هنگامی که انسان از لحاظ عاطفی و اجتماعی حامی کمتری دارد، احساس تنهایی از لحاظ روان‌شناختی بر او مستولی می‌گردد

(ویکتور، بولهارت و مارتین، ۲۰۱۲). بر اساس یافته‌های هایلن و کرون (۱۹۹۲) میان احساس تنها‌بی و مشکلات روانی و اجتماعی مانند الکلیسم، خودکشی، اضطراب و اعتیاد، کمبود اعتماد به نفس، استنادهای منفی، بزهکاری، افت و شکست تحصیلی رابطه دارد. همینطور احساس تنها‌بی به عنوان یکی از نشانه‌های افسردگی و گرایش لغزش‌گونه افراد به اعتیاد است (وودهوس، دیکاس و کسیدی، ۲۰۱۲). مدل این پژوهش مبتنی بر نظریه زیستی-روانی-اجتماعی می‌باشد. می‌توان تقریباً تمامی این مولفه‌ها را در این مدل مورد بررسی قرار داد. به لحاظ زیستی در رویکرد طرحواره، بحث خلق و خو وجود دارد که یک عامل زیستی می‌باشد. نظریه دلبستگی نیز اساس زیستی با عنوان «سیستم‌های کنترل رفتاری» دارد و به لحاظ روانی عواملی مانند طرحواره‌های ناسازگار اولیه، سبک‌های دلبستگی، تنظیم شناختی هیجان، تنها‌بی و راهبردهای مقابله‌ای را می‌توان نام برد. همینطور به لحاظ اجتماعی تنها‌بی و راهبردهای مقابله در برابر استرس را می‌توان جزء مسائل اجتماعی قرار داد. می‌بینیم که حتی طرحواره‌ها و سبک‌های دلبستگی نیز در اثر تعاملات اولیه در بستر خانواده که یک نهاد اجتماعی می‌باشد شکل می‌گیرد و به تبع بسیاری از مسائل اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و... بر روی خانواده تأثیرگذار می‌باشد. در واقع مدل زیستی-روانی-اجتماعی از نظریه سیستم‌ها برگرفته شده و می‌توانیم جامعیت و گستردگی متغیرهای مورد بررسی را در این مدل ببینیم. از طرف دیگر زمانی یک مدل را می‌توان ارائه نمود که پژوهش‌های بسیاری درخصوص تأیید ارتباط متغیرهای آن با هم صورت پذیرفته باشد. با توجه به انبوهی از مقالات و پژوهش‌های داخلی و خارجی در سال‌های اخیر در رابطه با این پنج متغیر، تأیید مدل با این درصد قابل تصور بود. در ادامه بررسی نهایی مدل، ۲۸ درصد از آمادگی به اعتیاد توسط دیگر متغیرهای خارج از پژوهش تبیین می‌گردد. شعبانی و سنگانی (۱۳۹۵) در پژوهشی با عنوان «بررسی عوامل موثر بر عود اعتیاد به مواد مخدر از دیدگاه مددکاران مراکز اقامتی میان مدت در استان گلستان» به این نتیجه رسید که عوامل خانوادگی، شغلی، اجتماعی، روانی، تحصیلی، اقتصادی و جسمی به ترتیب بیشترین تأثیر را در عود اعتیاد دارند. شاطریان، منتی، کسانی، و منتی (۱۳۹۳) نیز در

بررسی عوامل مرتبط با عود در معتادان دریافتند که مصرف سیگار، میزان تحصیلات، سابقه ترک اعتیاد، معاشرت با دوستان معتاد، سابقه اعتیاد در خانواده، وضعیت اشتغال، وضعیت تأهل و تعداد افراد خانوار جزء عوامل موثر بر عود و بازگشت به اعتیاد می‌باشند. بنابراین می‌توان عواملی همچون میزان تحصیلات، بیماری‌های جسمی، وضعیت اقتصادی و شغلی، ارتباط با دوستان معتاد و سابقه ترک اعتیاد و ... را به عنوان متغیرهای خارج از پژوهش در نظر گرفت.

منابع

اسماعیلی نسب، مریم؛ اندامی خشک، علیرضا؛ آزمی، هاله؛ و ثمر رخی، امیر (۱۳۹۳). نقش پیش‌بینی کنندگی دشواری در تنظیم هیجان و تحمل پریشانی در اعتیاد پذیری دانشجویان. *فصلنامه اعتیادپژوهی*، ۸(۲۹)، ۶۳-۴۹.

بهادری خسروشاهی، جعفر؛ هاشمی نصرت آباد، تورج (۱۳۹۰). رابطه سبک‌های دلبستگی، راهبردهای مقابله‌ای و سلامت روانی با اعتیاد به اینترنت. *روانشناسی تحولی (روانشناسان ایرانی)*، ۸(۳۰)، ۱۷۸-۱۶۱. بشارت، محمدعلی (۱۳۷۹). ساخت و هنگاری‌ای مقیاس دلبستگی بزرگسال. طرح پژوهش درون‌دانشگاهی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران.

بشارت، محمدعلی؛ نوری‌خش، سیده نجمه؛ رستمی، رضا؛ فراهانی، حجت‌الله (۱۳۹۱). نقش تعدیل کننده خودتنظیم‌گری در رابطه بین سبک‌های دلبستگی و شدت اختلال‌های مصرف مواد. *مجله روانشناسی پایه‌ی‌شناسی*، ۴(۳۲)، ۵۳-۲۱.

بسپور، سجاد (۱۳۹۲). ارتباط نظام جویی شناختی هیجان و کنترل هوشمند با شدت وابستگی و ولع مصرف در افراد با وابستگی به مواد. *فصلنامه اعتیادپژوهی*، ۲۸(۷)، ۱۴۶-۱۳۲.

حیبی، مجتبی؛ عاشوری، احمد (۱۳۹۳). رابطه راهبردهای مقابله با تنش و سلامت روان با نگرش به اعتیاد نوجوانان. *مجله پژوهش‌های علوم رفتاری*، ۱۲(۲)، ۱۸۳-۱۷۴. رنجبر توپوئی، علی اصغر؛ خانجانی، نرگس؛ میرزابیگی، محمدرضا (۱۳۹۴). بررسی وضعیت هوش هیجانی در افراد وابسته به مصرف مواد مخدر مراجعه کننده به مرکز درمان سوء‌صرف مواد دانشگاه علوم پزشکی رفسنجان. *مجله پژوهش‌های سلامت محور*، ۱(۳)، ۱۷۸-۱۷۷.

زارعی، سلمان؛ و اسدی، زهرا (۱۳۹۰). مقایسه ویژگی‌های شخصیتی و سبک‌های مقابله با استرس در نوجوانان معتاد و بهنگار. *اعتیادپژوهی*، ۵(۲۰)، ۱۰۴-۸۷.

زرگر، یدالله؛ نجاریان، بهمن؛ نعای، عبدالزهرا (۱۳۸۷)، بررسی رابطه ویژگی‌های شخصیتی (هیجان‌خواهی، ابراز وجود، سرسرخی روانشنختی)، نگرش مذهبی و رضایت زناشویی با آمادگی به اعتیاد به مواد مخدر. *مجله علوم تربیتی و روانشناسی دانشگاه شهید چمران اهواز*، ۱(۳)، ۱۲۰-۹۹.

سامانی، سیامک؛ صادقی، لادن (۱۳۸۹). بررسی اعتبار و روایی مقیاس تنظیم شناختی هیجان گارنفسکی. مجله روش‌ها و مدل‌های روانشناختی، ۱، ۵۱-۶۲.

شعبانی، حسن؛ سنگانی، علیرضا (۱۳۹۵). بررسی عوامل موثر بر اعتیاد به مواد مخدر از دیدگاه مددکاران مراکز اقامتی میان مدت در استان گلستان. طرح پژوهشی شورای مبارزه با مواد مخدر در استان گلستان. شاطریان، محسن؛ متی، رستم؛ کسانی، عزیز؛ و متی، والیه (۱۳۹۲). عوامل مرتبط با عود اعتیاد در بیماران مراجعه کننده به مراکز ترک اعتیاد شهر ایلام. مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ۲۲(۶)، ۱۶۵-۱۷۳.

شکر کن، حسین؛ میر دریکوند، فضل الله (۱۳۷۶). بررسی رابطه احساس تنهائی با عملکرد تحصیلی، اضطراب، افسردگی و عزت نفس در دانش آموزان پس مدارس راهنمایی شهرستان پلدختر. پایان نامه کارشناسی ارشد منتشر نشده، دانشگاه شهید چمران اهواز.

شهامت، فاطمه؛ ثابتی، علیرضا؛ رضوانی، سمانه (۱۳۸۹). بررسی سبک‌های فرزندپروری و طرحواره‌های ناسازگار اولیه. مطالعات تربیتی و روان‌شناسی، ۱۱(۲)، ۲۵۴-۲۳۹.

قدیمی، آزاده؛ کرمی، جهانگیر؛ بیزدانیخش، کامران (۱۳۹۳). رابطه‌ی طرحواره‌های ناسازگار اولیه و باورهای فراشناخت با استعداد اعتیاد. مجله اصول بجهاد است روانی، ۱۷(۲)، ۷۳-۶۳.

قریشی راد، فخرالسادات (۱۳۸۹). اعتباربایی مقیاس مقابله با موقعیت‌های استرس زای اندلر و پارکر. مجله علم رفتاری، ۱۴(۱)، ۷-۱.

عزیزی، علیرضا؛ میرزا، آزاده؛ شمس، جمال (۱۳۸۹). بررسی رابطه تحمل آشتگی و تنظیم هیجانی به میزان وابستگی دانشجویان به سیگار. مجله پژوهشی حکیم، ۱۱(۱)، ۱۸-۱۳.

کیانی، احمد رضا؛ قاسمی، نظامالدین؛ پورعباس، علی (۱۳۹۰). مقایسه اثربخشی رواندرمانی گروهی مبتی بر پذیرش و تعهد و ذهن آگاهی بر میزان ولع مصرف و تنظیم شناختی هیجان در مصرف کنندگان شیشه. فصلنامه اعتیاد پژوهی، ۲۶(۲۴)، ۳۶-۲۸.

محمدخانی، شهرام؛ صادقی، نگار؛ فرزاد، ولی الله (۱۳۹۰). مدل روابط علی هیجان منفی، باورهای مرکزی، باورهای مرتبط با مواد، عقاید و سوسمانی‌انگیز و تنظیم هیجان با بازگشت به مصرف مواد. پژوهش‌های نوین روانشناختی (روانشناسی دانشگاه تبریز)، ۲۳(۶)، ۱۸۱-۱۵۵.

ناستیزایی، ناصر؛ هزاره مقدم، مهدیه؛ ملازهی، اسماء (۱۳۸۹). عوامل موثر بر عود اعتیاد در معتادان خودمعروف به مراکز ترک اعتیاد شهر زاهدان. مجله پرستاری و مامایی ارومیه، ۸(۳)، ۱۷۴-۱۶۹.

یارمحمدی واصل، مسیب؛ علیپور، فرشید؛ بسطامی، مالک؛ ذوالفقاری‌نیا، منیره؛ بزارزاده، نیلوفر (۱۳۹۴). نقش واسطه‌ای نظم جویی شناختی هیجان در رابطه بین سیستم‌های مغزی رفتاری و تکانشگری با ولع مصرف در اعتیاد به مواد محرك. فصلنامه علمی تخصصی عصب روان‌شناسی، ۱(۲)، ۶۶-۵۲.

Angelis, D. (2015). Factors affecting repeated cessations of injecting drug use and relapses during the entire injecting career among the Edinburgh Addiction Cohort. *Journal of Drug and Alcohol Dependence*, 151, 76-83.

Carre, J., Hyde, L., Neumann, C., Viding, E., & Hariri, A. (2013). The neural signatures of distinct psychopathic traits. *Journal of Social Neuroscience*, 8(2), 122-135.

- Dorian, A. L., Elizabeth, D. B., & Amee, B. P. (2014). Loneliness and Suicidal Ideation in Drug-Using College Students. *Journal of Suicide and Life-Threatening Behavior*, DOI: 10.1111/sltb.12095.
- Endler, N. S., & Parker, J. D. (1990). Multidimensional assessment of coping: a critical evaluation. *Journal of personality and social psychology*, 58(5), 844.
- Garland, E. L. (2016). Restructuring reward processing with Mindfulness -Oriented Recovery Enhancement: novel therapeutic mechanisms to remediate hedonic dysregulation in addiction, stress, and pain. Special Issue: *Advances in Meditation Research*, 1373, 25–37.
- Garnefski, N., Kraaij, V., & Spinhoven, P. (2001). Negative life events, cognitive emotion regulation and emotional problems. *Journal of Personality and Individual differences*, 30(8), 1311-1327.
- Gilliland, R., Blue Star, J., Hansen, B., Carpenter, B. (2015). Relationship attachment styles in a sample of hypersexual patients. *Journal of Sex & Marital Therapy*, 41(6), 581 - 592.
- Halim, A. M. H., Sabri F. (2013). Relationship between defense mechanisms and coping styles among relapsing addicts. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 84, 1829 – 1837.
- Hazan, C., & Shaver, P. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of personality and social psychology*, 52(3), 511.
- Jeong, E. J. (2016). A Study of Digital Game Addiction from Aggression, Loneliness and Depression Perspectives. *Hawaii International Conference on System Sciences (HICSS)*, 49, 3769 – 3780.
- Jing, C., Fenglan, W., & Feng, J. (2014) The Relationship between Coping-style and Self-acceptance among 239 Female Addicts. *Chinese Journal of Social Medicine*, CateGory Index Dio: 669.68; 926.8.
- Labrie, J. W., Sessoms, A. E. (2012). Parents still matter: The role of parental attachment in risky drinking among college students. *Journal of Child and Adolescent Substance Abuse*, 21(1), 91–104.
- Loehlin, J. C., (2004). Latent Variable Models, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- McKay, J., Franklin, T., Patapis, N & Lynch, K. (2006). Conceptual, methodological, and analytical issues in the study of relapse. *Clinical Psychology Review*, 26(2), 109-127.
- Nakajima, M., Al'absi, M. (2012). Predictors of risk for smoking relapse in men and women: a prospective examination. *Psychology Addiction Behaviour*, 26, 633–637. 10.1037/a0027280.
- Perez-Dandieu, B. (2015). *The impact of eye movement desensitization and reprocessing and schema therapy on addiction severity among a sample of French women suffering from PTSD and SUD*. Laboratoire Psychologie, Santé et Qualité de Vie, Université de Bordeaux, Bordeaux, France, 146, e68–e69.
- Russell, D., Peplau, A., & Cutrano, C. E. (1980). Concurrent and discriminant validity evidence for the UCLA Loneliness Scale. *Journal of Personality and Social Psychology*, 39(3), 475.
- Savage, E. H. (2016). *Facilitator perceptions of mobile Access for social support in addiction relapse prevention*. Dissertations & Thesis Capella University.
- Schindler, A., Thomasius, R., Sack, P. M., Gemeinhardt, B., & Kustner, U. (2007). Insecure family bases and adolescent drug abuse: A new approach to family

- patterns of attachment. *Journal of Attachment & human Development*, 9(2), 111-126.
- Shiffman S., Dunbar M. S., Scholl S. M., & Tindle H. A. (2012). Smoking motives of daily and non-daily smokers: A profile analysis. *Journal of Drug Alcohol Depend.* 126, 362–368. 10.1016/j.drugalcdep.2012.05.037.
- Snow, D., & Anderson, C. (2000). Exploring the factors influencing relapse and recovery among drug and alcohol addicted women. *Psychiatric Mental Health Nurse Practitioner Program. Journal of Psychosocial Nursing and Mental Health Services*, 38(7), 8-19
- Steiner, H., Van Waes, V. (2013). Addiction-related gene regulation: Risks of exposure to cognitive enhancers vs. other psychostimulants. *Journal of Progress in Neurobiology*, 100, 60–80.
- Tabibnia, G., Creswell, J. D., Kraynak, T., Westbrook, C., Julson, E., & Tindle, H. A. (2014). Common prefrontal regions activate during self-control of craving, emotion, and motor impulses in smokers. *Journal of Clinical Psychology Science*, 2, 611–619. 10.1177/2167702614522037.
- Tang, Y. Y. (2016). Mindfulness meditation improves emotion regulation and reduces drug abuse. *Journal of Drug and Alcohol Dependence*, 163(1), 13–18.
- Valentino, R. J. (2010). Corticotropin-releasing factor in the dorsal raphe nucleus: Linking stress coping and addiction. *Brain Research, Neuropeptides in Stress and Addiction*, 1314(16), 29–37.
- Victor, C. R., Burholt, V., Martin, W. (2012). Loneliness and ethnic minority elders in Great Britain: an exploratory study. *Journal of Cross Cult Gerontol*, 27, 65-78. 10.1007/s10823-012-9161-6.
- Wedeckind, D., Bandelow, B., Heitmann, S., Havemann-Reinecke, U., Engel, KR., & Huether, G. (2013). Attachment style, anxiety coping, and personality-styles in withdrawn alcohol addicted inpatients. *Substance Abuse Treatment, Prevention, and Policy*, 8(1), DOI: 10.1186/1747-597X-8-1.
- Weed, N., Butcher, N. J., McKenna, T., & Ben-Porath, Y. (1992). New measures for assessing alcohol and other drug problems with MMPI-2, APS & AAS. *Journal of Personality Assessment*, 58, 389-404.
- Woodhouse S. S., Dykas, M. J., & Cassidy, J. (2012). Loneliness and peer relations in adolescence. *Social Development*, 21, 273-293, DOI:10.1111/j.1467-9507.2011.00611.x.
- Wu, L. (2015). Emotion regulation in heavy smokers: experiential, expressive and physiological consequences of cognitive reappraisal. *Frontiers of psychology*, Published online 2015 Oct 13. DOI: 10.3389/fpsyg.2015.01555.
- Young, J. E., & Brown, G. (1994). Young schema questionnaire. *Cognitive therapy for personality disorders: A schema-focused approach*, 63-76.